

Εἰς κλέπην δειλὸν, εὐρόντα ξίφος χρυσόν.
καὶ χρυσὸν φιλέω, καὶ δῆϊον ἄρεα φεύγω.

Εἰς ποιητάς, κεφ. ξζ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Τραυτίνης εἰς Ὀμηρον.

Ἄσρα μὲν ἠμαύρωσε ἢ ἱερά κύκλα σελήνης,
Ἄξονα δινύσας ἔμπυρος ἠέλιος.
Ἵπνοπόλους δ' ἀγεληδὸν ἀπημάλδυσεν Ὀμηρος,
λαμπρότατον μουσῶν φέγγος ἀναχόμενος.

ΑΛΦΕΙΟΥ μυτυλιναίης εἰς αὐτόν.

Ἀνδρομάχης ἔπι θρῦλῶν ἀκούομεν, εἰσέτι τροίην
Δερκέμεθ' ἐκ βάθρων πᾶσαν ἐρειπομείνω,
καὶ μόθον αἰάντην ὑπὸ σεφάνησι πόλησιν,
Ἡδὲ τὸν ἐξ ἵππων ἔκτορα λυρόμενον,
Μαιονίδαο Διὰ μῦθων ὄντος ἑμὴ παῖς αἰοῖδ' ὄν
Κοσμεῖται, γαίης δ' ἀμφοτέρης κλίματι.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ εἰς ἱλιάδα ἔ ὀδύσειαν.

α Αἰ βίβλοι, τίνας ἐσέ; τί κεύθετε; β Τυγατέρες μὲν
Μαιονίδου, μύθων δ' ἴσθρες ἱλιακῶν.
Ἀμῖα μὲν μινιθμὸν ἀχιλλέος, ἔργατε χειρὸς
Ἐκτορέας, δεκέτους τ' ἄθλα λέγῃ πολέμου.
Ἄσδ' ἑτέρα, μόχθον τ' ὀδυσσεῖος, ἀμφί τε λέκτροις
Χηρείοις ἀραξῆς δάκρυα πηνελόπεια.
α Ἰλατε λυὸ μούσασι. μέθ' ὑμετέρας γδ' αἰοῖδας,
εἶπεν ἔχειν αἰὼν ἔνδεκα περῖδας.

Ερῶ-